

ÖZEL GÜVENLİK ŞİRKETLERİ

Dr. Şükriye Gökçe Gezer
Bilgi Üniversitesi
gokce.gezer@bilgi.edu.tr

ÖZET

Günümüzde küresel çapta milyar dolarlık bir endüstri haline gelmiş olan özel güvenlik şirketleri çağımızın dönüşen savaş ve güvenlik anlayışında önemli bir unsur olarak kabul edilmektedir. Uluslararası güvenlik alanında önemli tartışma konusu olan ve son yıllarda Ebu Gureyb Cezaevi'ndeki işkence görüntüleri ile Nisur Meydanı gibi birçok trajik olayla belleğimize kazınan bu şirketler, savaşın özelleştirilmesi, paralı askerlik, adil savaş, insan hakları ihlalleri gibi uluslararası ilişkiler alanında temel kavramlar bağlamında da sorgulanmaya başlanmıştır. Her ne kadar dünyanın dört yanında faaliyet gösterir hale gelmişlerse de, beraberlerinde ortaya çıkan sorunlar göz ardı edilememektedir. Bu çalışma halihazırda dönüşen savaş ve güvenliğin bu şirketlerle birlikte ne yöne evrildiğini ele almaktadır.

Özel Askeri ve Güvenlik Şirketlerin bütün faaliyetleri göz önünde bulundurulduğunda küresel ekonomide 2017 verilerine göre 180 milyar dolardan fazla paya ve 20 milyondan fazla çalışana sahip oldukları tahmin edilmektedir.

Tanım

Halihazırda dünya çapında büyük bir iş sektörü haline gelmiş olan özel güvenlik şirketleri, tanımından başlayarak birçok yönden henüz yazında yerleşmiş olgularla değerlendirilememektedir. Kesin tarihsel sınırlar konulmamasına da bu şirketler hakkında yapılan ilk çalışmalarda ‘Özel Güvenlik Şirketleri’ (*Private Security Companies*), ‘Özel Askeri Şirketler’ (*Private Military Firms*), ‘Askeri Danışmanlık Şirketleri’ (*Military Consultancy Firms*), ‘Askeri Destek Şirketleri’ (*Military Support Firms*) ve türevleri isimlendirme olarak görülmektedir (Singer, 2003: 88-100). Bazen farklı isimlere sahip bu şirketler temsil ettikleri sektör göz önünde bulundurularak aynı çatı altında değerlendirilmiş, bazen de farklı faaliyet alanlarını vurgulamak adına bu isim çeşitliliğinin önemi ön plana çıkarılmıştır (Singer, 2003; O’Brien, 2000; Yalçınkaya, 2006; Kinsey, 2006).

Güncel akademik çalışmalar ve finansal raporlarda ise bunlar daha kapsayıcı bir şekilde ‘Özel Askeri ve Güvenlik Şirketleri’ olarak isimlendirilmektedir (Cameron & Chetail, 2013; Spearin, 2017; Tonkin, 2011; Palou-Loverdos & Armendáriz, 2011). Yine de bu şirketlerin kesin olarak üzerinden anlaşılacak genel bir tanımlamasına ulaşılammıştır. Öte yandan, gittikçe artan önemleri nedeniyle uluslararası hukuk çerçevesinde daha net tanımlarını görebilmekteyiz. Özellikle Birleşmiş Milletler tarafından 2005’de oluşturulan Çalışma Grubu belgelerinde ve daha sonra İsviçre ve Uluslararası Kızıl Haç Örgütü girişimi ile 17 ülkenin imzaladığı 2008 Montrö Belgesi’nde bu yapılar, “kendilerini nasıl tanımladıklarına bakılmaksızın askeri ve/veya güvenlik hizmetleri sunan özel iştirakler” olarak tanımlanmıştır. Askeri ve güvenlik hizmetleri ise “özellikle konvoylar, binalar ve benzeri kişilerin veya varlıkların silahlı olarak korunması ve gözetimini, silah sistemlerinin bakımı ve işletilmesi, hükümlü gözetimi ve yerel askeri ve güvenlik güçleri personelinin eğitimi” olarak tanımlanmıştır (Montreux Document, 2008: 9).

Bu kapsayıcı tanım dikkate alındığında, bu şirketlerin günümüz uluslararası güvenlik endüstrisinde önemli bir yer edindikleri görülür. Özel Askeri ve Güvenlik Şirketlerin (ÖAGŞ) bütün faaliyetleri göz önünde bulundurulduğunda küresel ekonomide 2017 verilerine göre 180 milyar dolardan fazla paya ve 20 milyondan fazla çalışana sahip oldukları tahmin edilmektedir (Provost, 2017). 2029 itibarıyla ile bu şirketlerin payının 400 milyar doları aşması öngörülmektedir. Öte yandan, bu rakamlar ‘özel güvenlik’ adı altında faaliyet gösteren ve gündelik hayatımızda sıklıkla karşılaştığımız tüm özel güvenlik faaliyetlerini kapsadığı için, burada

Dünyanın dört
bir yanında
1000'den fazla
şirketin çatışma
bölgelerinde
veya yüksek
güvenlik riski
taşıyan alanlarda
faaliyet
gösterdiği
bilinmektedir.

odaklandığımız çatışma ortamlarında faaliyet gösteren şirketlerin payı tam olarak belirlenememektedir. En genel olarak, dünyanın dört bir yanında 1000'den fazla şirketin çatışma bölgelerinde veya yüksek güvenlik riski taşıyan alanlarda faaliyet gösterdiği bilinmektedir.

Faaliyetler

Bugünkü tanımı ile orduların özelleşmesinin ilk örneklerine 16 ve 17. yüzyıllarda ekonominin küreselleşmesinde önemli payı olan İngiliz *East India Company* gibi şirketlerinin deniz aşırı ticaret faaliyetlerini yönetirken kurdukları özel ordularda rastlanmaktadır. Fakat bu özel ordular günümüz ÖAGŞ ile önemli bir farklılığa sahiptir. Günümüz şirketlerinin aksine bu ilk özel ordular, tanınmış yerel devletlerle savaşma yetkisini ellerinde bulundurmaktaydılar. Bugün ise bu şirketlerin faaliyet alanlarının doğrudan çatışmadan ziyade destek unsurları ile kısıtlandığını görmekteyiz. Tonkin (2011) bu faaliyetleri saldırı muharebeleri, askeri ve güvenlik uzmanlığı, silahlı güvenlik ve askeri destek olarak dört ana kategoride sınıflandırmıştır.

İlk kategorinin örneklerini 1990'larda Sierra Leone ve Angola gibi zengin doğal kaynakların önemli rol oynadığı ve sivil savaş ile mücadele eden zayıf devletlerin özel şirketleri kullanımında görmekteyiz (Francis, 1999). Bu dönemde Birleşik Krallık merkezli *Sandline* gibi şirketler muhalif güçlere karşı devlet adına faaliyetler yürütmüşse de kısa zamanda hem yerel hem de uluslararası alanda bu faaliyetler ciddi tartışmalar yaratmış ve şirketlere ev sahipliği yapan ülkelerin farklı suçlamalara maruz kalmalarına neden olmuştur. Bu durum, temelde uluslararası hukuka aykırı olarak tanımlanan bu tür aktif çatışma faaliyetlerinin uluslararası örgütler tarafından kısıtlanmasına yönelik girişimlerin ortaya çıkmasına neden olmuştur.

İkinci faaliyet alanı, özel şirketlerin hâkim oldukları ileri askeri teknoloji unsurları hakkındaki uzmanlıklarını yerel güçlerle paylaşmasını içermektedir. Bu çerçevede şirketler, silahlı unsurları kullanmasalar da istihbarat, sorgulama ve/veya teknoloji gibi alanlardaki uzmanlıkları ile eğitim ve danışmanlık hizmetleri sağlayabilmektedirler. ABD gibi silah sektöründe ileri teknoloji kullanan devletler bu tarz hizmetler için özel şirketlere yoğunlukla başvurmaktadır (Singer, 2004). Örneğin Ebu Gureyb Cezaevi skandalında adı geçen ve hapisanede çeviri hizmetleri vermek üzere görevlendirilen *Titan Corporation* ve sorgulama desteği vermek üzere görevlendirilen *CACI International* isimli ABD merkezli güvenlik şirketleri, aynı dönemde hapisanede tutuklu bulunanlara yapılan işkence suçlamalarında ABD askerleri ile iş birliği yapmakla suçlanmışlardır (Greenberg & Dratel, 2005).

Özellikle
Blackwater
 çalışanlarının
 2007 yılında
 Irak'ta meydana
 gelen Nisur
 Meydanı Olayı
 gibi farklı silahlı
 çatışmalarda
 çok sayıda
 zayiata neden
 olmaları
 uluslararası
 kamuoyu
 tarafından tepki
 ile
 karşılanmıştır.

Silahlı güvenlik ve askeri destek alanında ise ABD merkezli *DynCorp*, *Blackwater* gibi şirketlerin Irak Savaşı süresince gösterdikleri faaliyetleri örnek olarak gösterilebilir. Bu şirketler yine oldukça tartışmalı bir şekilde 'koruma' adı altında aktif çatışma ortamlarında bulunmuşlardır. Özellikle *Blackwater* çalışanlarının 2007 yılında Irak'ta meydana gelen Nisur Meydanı Olayı gibi farklı silahlı çatışmalarda çok sayıda zayiata neden olmaları uluslararası kamuoyu tarafından tepki ile karşılanmıştır. 17 Iraklı'nın öldürüldüğü olayın ardından açılan davalar sonucunda 4 *Blackwater* çalışanı 2014'te mahkûm edilmiştir (Apuzzo, 2014).

Son olarak askeri destek alanında orduların gerçekleştirdikleri ana muharebe faaliyetlerinin yan işlevlerini sıralamak mümkündür. Bu faaliyetler genel karargâh lojistik hizmetlerinden, temel bakım ve çeviri gibi hizmetlere kadar geniş bir yelpazeyi içermektedir. 2008 Kongre Bütçe Raporunda ABD'nin 2003-2007 yılları arasında bu tür faaliyetler için 85 milyar dolar harcadığı rapor edilmiştir (CBO, 2008: 1). Bu tür faaliyetlerde aktif çatışma ortamına yakınlıkları nedeniyle bu görevleri gerçekleştiren ÖAGŞ personelinin ordu mensuplarından ayırt edilmesi de bir problem olarak belirmiştir. Bu durum da hukuki problemler başta olmak üzere birçok tartışmayı da gündeme getirmektedir.

Tartışmalar

Otorite

Özel Güvenlik Şirketlerinin faaliyetlerinin yarattığı materyal problemlerin yanında bu şirketlerin uluslararası güvenlik alanında birçok farklı tartışmaya yol açtığı görülmektedir. Bu konuda en temel tartışma konusu devletlerin güvenlik işlevlerini özelleştirme yolu ile devlet-dışı aktörlere devretmesi ile devletin temel işlevi olan otorite olgusunun dönüşmesidir (Abrahamsen & Williams, 2007: 238). Güvenlik kavramı geleneksel olarak devleti merkezden uzaklaştıran önerilere direnç göstermiştir ve Birleşmiş Milletler gibi devletlerin temsil edildiği örgütlerde konu farklı açılardan ele alınarak, genel olarak paralı askerler özelinde bu şirketlerin faaliyetlerinin devlet merkezli egemenlik, bağımsızlık gibi ilkeleri ihlal ettiği öne sürülmüştür (Tangör & Yalçınkaya, 2010: 145). Bu çerçevede, güvenliğin özel şirketlere ihale edilmesi sürecinin devletler için birçok avantajı olmasına rağmen, devletlerin temelde güç kullanımı tekeline sahip olma ile tanımlanan otoritelerini de sarstığı ortadadır.

Özellikle iç çatışmanın hüküm sürdüğü zayıf devletlerin güvenliği özelleştirmesi ve hali hazırda toplumun geneli tarafından tanınmayan devlet otoritesinin özel şirketler gibi yeni otorite merkezlerine delege edilmesi

Güvenliğin özel şirketlere ihale edilmesi sürecinin devletler için birçok avantajı olmasına rağmen, devletlerin temelde güç kullanımını tekeline sahip olma ile tanımlanan otoritelerini de sarstığı ortadadır.

meşruiyeti çok daha derin şekilde sarsmaktadır (Kinsey, 2006: 54). Örneğin, 1998’de *Sandline* şirketinin Birleşmiş Milletler silah ambargosu altında bulunan Sierra Leone ile imzaladığı anlaşma çerçevesinde bu ülkeye silah transferi yapmasının soruşturulması süresince otorite karmaşası merkezi bir problem olarak ortaya çıkmıştır. Daha uç noktalarda savaşın özelleştirilmesi ‘savaş baronları’ (*warlords*) kavramının ortaya çıkmasına neden olmuştur. Bunlar özel güvenlik şirketlerine yerel ve bölgesel halktan personel sağlama fonksiyonu üstlenmiş ve güvenliğin devlet-dışlaşmasında çarpık bir rol oynamıştır (Lovewine, 2014: 42). Öte yandan özel güvenlik şirketlerinin ekonomi ve bürokraside gittikçe yayılan etkileri çatışma ortamının hâkim olduğu ülkelerde çeşitli paralel uygulamalar ve yapılanmalar da doğurmaktadır ki, bu da devlet merkezli işleyen güvenlik denkleminin bozulmasına ve yönetim problemlerinin ortaya çıkmasına neden olmaktadır.

Haklı savaş

Otorite problemi ile doğrudan ilişkili olan Haklı Savaş (*Just War*) kavramı da güvenliğin özel şirketlere aktarılması tartışmalarında önemli bir rol oynamaktadır. Savaşın haklı nedenlerinin yanı sıra savaş sırasında muharebe eden orduların da etik olarak meşru kuvvetler olması gerektiği önermesi özel şirketler adına savaşan paralı askerlerin bu meşruiyete ne derece sahip olduğu sorusunu gündeme getirmektedir. Pattison (2001), “haklı savaş kuramına göre savaşlarda savaşta haklı olduğu kabul edilen devletlerin vatandaşlarından devşirdiği milli ordularını kullanılması mı beklenmektedir? Özel şirketler bu haklılığı zedeleyen bir unsur olarak tanımlanabilir mi?” sorularını gündeme getirerek aslında günümüz savaş endüstrisinin gerçekleri açısından önemli bir noktaya değinmiştir. Pattison aynı çalışmasında orduların meşruiyeti üzerine, verimlilik, demokratik yönetim ve ordu mensuplarının kurallara uygun görevlendirilmesi unsurları temelinde yaptığı analizin sonucunda özel askeri şirketlerin kullanılmasının meşruiyeti zedeleyen bir durum olduğunu belirtmektedir. Bu önermenin altında, meşruiyetin temelinde yatan ahlaki sorumlulukların bu şirketler tarafından özündeki ekonomik çıkarıcı işlevlerinden ötürü sağlanamayacağı kanaati yatmaktadır.

İnsan hakları ihlalleri

ÖAGŞ ile ilişkili ahlaki tartışmaların artmasında geçmişte yaşanan ve özel güvenlik şirketleri hakkındaki tartışmalarda yukarıda da bazılarına değinilen insan hakları ihlalleri önemli bir paya sahiptir. Birleşmiş Milletler Paralı Askerlerin Kullanımı Çalışma Grubunun (UNOHCHR) birçok raporunda bu konu hakkında ciddi endişeler göz önüne serilmektedir. Bu raporlarda farklı çatışma bölgelerinde bu şirketlerin Ebu Gureyb veya Nisur Meydanı gibi insan

ÖAGŞ ile ilişkili

ahlaki

tartışmaların

artmasında

geçmişte

yaşanan ve özel

güvenlik

şirketleri

hakkındaki

tartışmalarda

insan hakları

ihlalleri önemli

bir paya sahiptir.

hakları ihlallerine karışmaları ve bu ihlallere karşı hukuki yaptırım mekanizmalarının çoğu zaman işlemediğine dikkat çekilmektedir. Bunun temel nedeni olarak da yerel hukuki mekanizmaların bu şirketlerin faaliyet gösterdiği ülkelerde zaten işlemediği ve şirketleri kullanan ülkelerin de bu tür hukuki yargılamalara yanaşmadığı gösterilmektedir (Gomez del Prado, 2008; 2010; 2011).

Sonuç

Farklı faaliyet alanları ve değişen ölçeklerdeki kapasiteleri göz önüne alındığında, ÖAGŞ çağımız savaş ve güvenlik algısının yadsınamaz parçası haline gelmiştir. Gittikçe büyüyen ekonomik ve teknolojik kapasitelerinin yanında bu sektörde çalışan insan gücünün büyüklüğü de bu şirketleri odak noktası haline getirmiştir. Öte yandan bu büyüme ve Soğuk Savaşın ardından günümüze kadar edinilen tecrübeler, bu şirketlerin yetki ve sorumluluklarının ne uluslararası hukuk alanında ne de temel kavramsal tartışmalarda kesin bir zemine oturtulamadığını göstermektedir. Küresel ekonomik sistemde gittikçe büyüyen bir hacim kazanan bu sektör sadece ABD ve Birleşik Krallık gibi denizaşırı güç kullanımında öncü ülkelerde değil Afrika, Ortadoğu ve Rusya gibi farklı coğrafyalarda önemli roller oynamaya başlamışlardır. Hatta bir Rus şirketi olan *Wagner Group*'a ait askeri güçlerin 2018'de Suriye'de ABD askerlerinin de bulunduğu bir grupla girdiği çatışma ABD ve Rusya'nın Vietnam Savaşı'ndan beri ilk defa doğrudan çatışmaya girdikleri olay olarak kayda geçmiştir (Hauer, 2019). Daha sonra bu saldırının Kremlin'in bilgisi dahilinde gerçekleşmediğinin iddia edilmesi de özel şirketlerin karıştıkları durumların sorunlu yönleriyle ilgili çok şey anlatmaktadır.

KAYNAKÇA

Abrahamsen, R. ve M. C. Williams (2007). “Securing the City: Private Security Companies and Non-State Authority in Global Governance”, *International Relations*, Cilt 21 (2), ss. 237–253.

Aksu Ereker, F. (2019) “Haklı Savaş”, *Güvenlik Yazıları Serisi*, No. 18. https://trguvenlikportali.com/wpcontent/uploads/2019/10/HakliSavas_FulyaAksuEreker_v.1.pdf.

Apuzzo, M. (2014). “Blackwater Guards Found Guilty in 2007 Iraq Killings”, *New York Times*, <https://www.nytimes.com/2014/10/23/us/blackwater-verdict.html>.

Cameron L. ve V. Chetail (2013). *Privatizing War: Private Military and Security Companies under Public International Law*. Cambridge: Cambridge University Press.

Congress of the United States – Congressional Budget Office (2008). *Contractors’ Support of U.S. Operations in Iraq*. <http://www.cbo.gov/sites/default/files/110th-congress-2007-2008/reports/08-12-iraqcontractors.pdf>.

Francis, David J. (1999). “Mercenary intervention in Sierra Leone: Providing national security or international exploitation?”, *Third World Quarterly*, Cilt 20 (2), ss. 319-338.

Gomez del Prado, J. L. (2010). “The Privatization of War: Mercenaries, Private Military and Security Companies (PMSC): Beyond the WikiLeaks Files”, *UN Working Group on Mercenaries and Global Research*, <https://www.globalresearch.ca/the-privatization-of-war-mercenaries-private-military-and-security-companies-pmsc/21826>.

Gomez del Prado, J. (2008). “Private Military and Security Companies and the UN Working Group on the Use of Mercenaries”, *Journal of Conflict and Security Law*, Cilt 13 (3), ss. 429-450.

Gomez del Prado, J. L. (2011). “Impact on Human Rights of a New Non-State Actor: Private Military and Security Companies,” *The Brown Journal of World Affairs*, Cilt 18 (1), ss. 151-169.

Greenberg, K. J. ve J. L. Dratel (der.), (2005). *The Torture Papers: The Road to Abu Ghraib*. Cambridge: Cambridge University Press.

Hauer, N. (2019). “The Rise and Fall of a Russian Mercenary Army”, *Foreign Policy*, <https://foreignpolicy.com/2019/10/06/rise-fall-russian-private-army-wagner-syrian-civil-war/>.

Kinsey, C. (2006). *Corporate Soldiers and International Security: The rise of private military companies*. Londra: Routledge.

Lovewine, G. C. (2014). *Outsourcing the Global War on Terrorism: Private Military Companies and American Intervention in Iraq and Afghanistan*. New York: Palgrave Macmillan.

O'Brien, Kevin A. (2000). “PMCs, myths and mercenaries: The debate on private military companies”, *The RUSI Journal*, Cilt 145 (1), ss. 59-64.

Pattison, J. (2011). “The legitimacy of the military, private military and security companies, and just war theory”, *European Journal of Political Theory*, Cilt 11 (2), ss. 131–154.

Provost, C. (2017). “The Industry of Inequality: Why the World Is Obsessed with Private Security”, *The Guardian*, <https://www.theguardian.com/inequality/2017/may/12/industry-of-inequality-why-world-is-obsessed-with-private-security>.

Singer, P. (2003). *Corporate Warriors: The Rise of the Privatized Military Industry*. Londra: Cornell University Press.

Singer, P. (2004). “The Private Military Industry And Iraq: What Have We Learned And Where To Next?”, *Geneva Centre For The Democratic Control of Armed Forces Policy Paper*, https://www.files.ethz.ch/isn/14132/PP4_Singer.pdf.

Spearin, C. (2017). *Private Military and Security Companies and States: Force Divided*. NY: Palgrave Macmillan.

Swiss Federal Department of Foreign Affairs & International Committee of the Red Cross (2008). “The Montreux Document on Pertinent International Legal Obligations and Good Practices for States related to Operations of Private Military and Security Companies during Armed Conflict”. https://www.icrc.org/en/doc/assets/files/other/icrc_002_0996.pdf

Tangör, B. ve H. Yalçınkaya (2010). “Güvenlik Yönetişimi Çerçevesinde Özel Askeri Şirketler”, *Uluslararası İlişkiler*, Cilt 7 (25), ss. 127-154.

Tonkin, H. (2011). *State Control Over Private Military and Security Companies in Armed Conflict*. Cambridge: Cambridge University Press.

Yalçınkaya, H. (2015). “Özel Askeri Sektörün Oluşumu ve Savaşların Özelleşmesi”, *Ankara Üniversitesi SBF Dergisi*, Cilt 61 (3), ss. 247-277.

EK OKUMA

Bjork, K. ve R. Jones (2005). “Overcoming Dilemmas Created by the 21st Century Mercenaries: conceptualising the use of private security companies in Iraq”, *Third World Quarterly*, Cilt 26 (4-5), ss. 777-796.

Dunigan M. (2011). *Victory for Hire: Private Security Companies Impact on Military Effectiveness*. Stanford: California University Press.

Human Rights Council (2008). *Report of the Working Group on the Use of Mercenaries as a Means of Violating Human Rights and Impeding the Exercise of the Right of People to Self-Determination*. UN Doc. A/HRC/7/7.

Kennedy, A. M. ve K. Sabala (2007). “Private Security Companies in Kenya and Dilemmas for Security”, *Journal of Contemporary African Studies*, Cilt 25 (3), ss. 391-416.

Leander, A. (2005). “The Power to Construct International Security: On the Significance of Private Military Companies”, *Millennium*, Cilt 33 (3), ss. 803–825.

Lemberg-Pedersen, M. (2013). “Private security companies and the European borderscapes”, T. Gammeltoft-Hansen & N. N. Sorensen (der.), *The Migration Industry and the Commercialization of International Migration*. Londra: Routledge.

Schwartz, M. (2011). *Department of Defense Contractors in Iraq and Afghanistan: Background and Analysis*. Washington, D.C.: Congressional Research Service.

FİLM

Iraq For Sale: The War Profiteers (2006). Yönetmen: Robert Greenwald. ABD, Disinformation Co.

Private Armies (2007). Yönetmen: Patrick Forestier. Fransa, Java Films.

Shadow Company (2006). Yönetmen: Nick Bicanic, Jason Bourque. Kanada, Purpose Films.

War Dogs (2016). Yönetmen: Todd Philips. ABD, Warner Bros.

Uluslararası İlişkiler Konseyi (UİK) Derneği, Türkiye’de uluslararası ilişkiler çalışmalarının gelişimine katkıda bulunmak, ilgili alanlarda çalışanları bir araya getirmek ve çalışmalarını desteklemek amacıyla bir grup akademisyen, medya çalışanı ve dışişleri mensubu tarafından 2004 yılında tarihinde kurulmuştur. 2010 yılından beri *International Studies Association (ISA)* ortak kuruluşu ve 2016’dan beri de *Balkan Political Science Association (BPSA)* üyesi olan UİK, iki yılda bir düzenlediği *Uluslararası İlişkiler Çalışmaları ve Eğitimi Kongresi* ile *Güvenlik Akademisi* ve *Dış Politika Akademisi* eğitim programlarını gerçekleştirmektedir. Uluslararası İlişkiler disiplininin Türkiye’deki gelişimine katkı yapmış öğretim üyelerine yönelik *Ustalara Saygı Ödülü* ile genç akademisyenlere yönelik *Teşvik Ödülü* veren UİK, başta *Uluslararası İlişkiler* dergisi ile *Güvenlik Çalışmaları* serisi olmak üzere kapsamlı bir yayım programı ile *Güvenlik Portalı (GP)*, *Türkiye Barışı Koruma Veri Tabanı (TÜBAKOV)*, *Kavram Avcıları* ve *Black Sea Young Reformers Fellowship (BSYRF)* projelerini hayata geçirmiştir.

UİK hakkında daha fazla bilgi almak için, lütfen [web sayfasını](https://www.uik.org.tr) (https://www.uik.org.tr) ziyaret ediniz.

© UİK 2019

Bu çalışmanın telif hakları Uluslararası İlişkiler Konseyi (UİK)’e ait olup, 5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu uyarınca kaynak gösterilerek kısmen yapılacak makul alıntılar dışında, hiçbir şekilde önceden izin alınmaksızın kullanılamaz, yeniden yayımlanamaz. Bu çalışmada yer alan değerlendirmeler yazarına aittir; UİK’in kurumsal görüşünü yansıtmamaktadır.

Güvenlik Yazıları, NATO Kamu Diplomasisi Birimi tarafından desteklenmektedir.

Security Papers are supported by the NATO Public Diplomacy Division.